

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sucu toga suda Studenku Vuleti, uz sudjelovanje sudske zapisničarke Nataše Rogošić, u upravnom sporu tužitelja R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, Drniš, Krš 2, OIB: 74856995382, zastupano po opunomoćenici Marini Kedžo, odvjetnici u Splitu, Kneza Ljudevita Posavskog 9, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, zastupano po Josipa Brodarić, zaposlenica i dipl. iur., prema generalnoj punomoći pohranjenoj u Uredu predsjednika pod poslovnim brojem 39 Su-293/14, radi porezne zastare, nakon neposredne i javne rasprave, zaključene 05. svibnja 2017. godine, u prisutnosti stranaka, 15. svibnja 2017. godine,

presudio je

Poništava se rješenje Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-410-23/16-01/101, URBROJ: 513-04/16-2 od 07. srpnja 2016. godine i rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područni ured Dalmacija, Klasa:UP/I-416-02/2015-01/339, Urbroj: 513-07-29-01/15-50 od 07. prosinca 2015. godine, te se predmet vraća na ponovni postupak.

Obrazloženje

U pravovremenoj tužbi, podnesenoj protiv rješenja tuženika KLASA: UP/II-410-23/16-01/101, URBROJ: 513-04/16-2 od 07. srpnja 2016. godine tužitelj osporava zakonitost rješenja, te je u bitnom naveo: da je prvostupanjskim rješenjem odbačen njegov zahtjev za utvrđivanje nastupa zastare prava na naplatu obveze po osnovu poreza i doprinosa, na koje je izjavio žalbu, a koja je odbijena osporenim rješenjem od 07. srpnja 2016. godine; da rješenje nije nezakonito jer obrazloženje rješenja nije sastavljeno sukladno članku 88. stavak 5. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj: 147/08 do 26/15); da obrazloženje rješenja ne sadrži razloge zbog kojih nije uvažen zahtjev tužitelja, odnosno da je tuženik propustio razložno iznijeti odgovore na žalbene razloge; da je tuženik kao drugostupanjsko tijelo bilo dužno odlučiti o zakonitosti prvostupanjskog rješenja kojim je prvostupanjsko tijelo odlučilo po podnijetom zahtjevu tužitelja, ali da u predmetnom slučaju tuženik i nije razmatrao zakonitost rješenja jer nije imao na uvidu podnijeti zahtjev tužitelja, budući da prema navodu (str. 3. osporenog rješenje) proizlazi da porezno tijelo nije dostavilo u spis predmeta zahtjev poreznog obveznika, te je tuženik osnovanost zahtjeva tužitelja ispitivao prema navodima

samog prvostupanjskog rješenja. Ističe da je tužitelj u žalbi istaknuo da prvostupanjsko tijelo nije odlučilo o njegovom zahtjevu za utvrđivanje zastare prava na utvrđivanju porezne obveze; da je prvostupanjskim rješenjem od 07. prosinca 2015. godine odbačen tužiteljev zahtjev za utvrđivanje zastare prava na naplatu poreznog duga, ali da istim rješenjem nije odbačen njegov zahtjev za utvrđivanje zastare prava porezne obveze i kamata, niti je o tome odlučeno posebnim rješenjem, a što je prethodno pitanje za postupak naplate porezne obveze i zastaru istog postupka; da je osporeno rješenje nezakonito i zbog toga što porezno tijelo nije imalo zakonskog temelja za odbacivanje zahtjeva tužitelja iz razloga ne postojanja pravne pretpostavke za pokretanje postupka; da je R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić t.p. OIB 74856995382, porezni obveznik kao takav upisan u Registar poreznih obveznika koji vodi Porezna uprava; da je tužitelju kao poreznom dužniku rješenjem Porezne uprave, Područni ured Dalmacija, Ispostava Trogir, Klasa: UP/I-415-02/15-01/702, Urbroj: 513-07-29-10/15-01 od 27. studenog 2015. godine utvrđen porezni dug, na označeni datum u iznosu od 38.767.014,35 kn od čega se na glavnica odnosi 22.690.471,31 kn i kamatu od 16.076.543,04 kn; da je tužitelj 02. siječnja 2016. godine Poreznoj upravi, Područnom uredu Dalmacija, Ispostavi Trogir, Ispostavi Knin, Poreznom mjestu Drniš podnio zahtjev za utvrđivanje nastupa zastare prava na utvrđivanje i naplatu poreznog duga i duga za mirovinsko i zdravstveno osiguranje; da je porezno tijelo bilo dužno navode koji se u osporenim rješenjima ističu kao razlog odbacivanja tužiteljevog zahtjeva, tj. da je već odlučeno o zahtjevu Mirka Rapića iz Ljubitovice, podnijetom istog dana, te i da se radi o istim pravima i obvezama, nezakonit. Predložio je da se poništi osporeno i prvostupanjsko rješenje.

Tužitelj je dana 22. rujna 2016. godine dostavio Dopunu tužbe u kojoj ustraje u navodima iznesenim u tužbi.

Tuženik je odgovorio na tužbu, u kojoj navodi da smatra da tužba nije osnovana i u cijelosti ostaje kod drugostupanjskog rješenja iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja, te predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Klasa: UP/I-416-02/2015-01/339, Urbroj: 513-07-29-01/15-50 od 07. prosinca 2015. godine u predmetu utvrđivanja nastupa zastare prava na naplatu poreza i doprinosa za mirovinsko i zdravstveno osiguranje.

Navedenim prvostupanjskim rješenjem odbačen je zahtjev tužitelja za utvrđivanje nastupa zastare prava na naplatu poreznog duga i duga doprinosa za mirovinsko i zdravstveno osiguranje iz razloga jer ne postoje pravne pretpostavke za pokretanje postupka.

U obrazloženju prvostupanjskog rješenja kao razlog za odbacivanje tužiteljevog zahtjeva je navedeno da je porezno tijelo o zahtjevu za utvrđivanje zastare prava na naplatu već odlučilo temeljem zahtjeva Mirka Rapića iz Ljubitovice, Rapići 12, OIB 74856995382 i da se radi o istim poreznim obvezama (tj. da su porezne obveze koje su se u poreznoj evidenciji vodile na tužitelja R.L.E. t. p. mb: 2122227, OIB:69485909168 i porezne obveze koje su se vodile na Mirko Rapić iz Ljubitovice, Rapići 12/a, OIB:74856995382, ustvari iste porezne obveze, što je i utvrđeno nakon što je tužitelju poništen OIB:69485909168).

Tužitelj je tijekom upravnog spora sudu dostavio više podnesaka u kojima detaljno izlaže cijelo i kronologiju cijele upravne stvari koja je i šira od predmeta ovog upravnog spora.

Na ročištu za raspravu održanom pred ovim sudom 05. svibnja 2017. godine pristupio je ZZ tužitelja koji je iskazao da u svemu ostaje kod sadržaja tužbe i tužbenog zahtjeva. Zahtjeva da se poništi prvostupanjsko i drugostupanjsko rješenje u cijelosti te predmet vrati na ponovni postupak. Pozvao se na odredbe Ustava RH, a izričito na čl. 29.st. 1., čl. 6. st. 1., da svatko ima pravo na pravično i pošteno suđenje kao i pristup sudu. Nadalje tužitelj se pozvao na čl. 49. Ustava RH da država osigurava svim poduzetnicima jednak položaj na tržištu i

prava a koja su stečena ulaganjem kapitala ne mogu se umanjiti zakonom ili drugim pravnim aktom, te je istakao da bi se navedeno moglo desiti u ovoj upravnoj stvari ukoliko tužbeni zahtjev ne bi bio usvojen. Naveo je da nije bilo zapreke da se zaduženja poreza i doprinosa i drugih javnih davanja izvršavaju na knjigovodstvenu karticu tužitelja (R.L.E.), tim više što je isto Ministarstvo, odnosno Carinska uprava bez ikakvih problema provela zaduženje i knjiženje kao i plaćanje carinskih obveza a što je sve vidljivo iz evidencije R.L.E. Istakao je da se ne može smatrati da se radi o istim pravima i obvezama jer se prava crpe iz registra upisa, a obveze nastaju iz obavljanja djelatnosti. Kako je u ovom predmetnom upravnom postupku nesporno i pravomoćno utvrđeno da R.L.E. trgovac pojedinac i Mirko Rapić obavljaju različite djelatnosti, da se ne može raditi o istim pravima i obvezama, i s obzirom da su upisani u različite registre; da su različite financijske kartice, da obveze koje su određene Mirku Rapića nisu obveze usklađene s visinom iznosa R.L.E, a što potvrđuje nalaz i mišljenje vještaka Milana Kanjela iz Zagreba. Naveo je da tužitelj od Suda traži da tužbu usvoji te poništi osporena rješenja i predmet vrati na ponovni postupak, u kojem će tuženik odlučiti o zastari uzimajući u obzir poduzete radnje kojima je prekidalo tijek relativne zastare ali samo u odnosu na tužitelja, a ne na Mirka Rapića, jer samo radnja koja je poduzeta prema R.L.E.t.p. u ovom slučaju bi prekidala relativan tijek zastare.

Opunomoćenica tuženika osporila je tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Istakla je da je izvršila uvid u dokumentaciju spisa predmeta i pokušala steći dojam o tijeku postupka tužitelja koja su provodila nadležan porezna tijela, kao i sve akte koji su se odnosili na njega, te je detaljno proučila svu korespondenciju između tužitelja i poreznog tijela. Navela je da je predmet današnjeg raspravljanja osporeno rješenje tuženika od 07. srpnja 2016. godine, kojim je iz striktno formalnih razloga odbačen zahtjev poreznog obveznika R.L.E. trgovac pojedinac iz Drniša za utvrđivanje nastupa zastare prava na naplatu duga, iz razloga što je tuženo tijelo zaključilo da ne postoje pravne pretpostavke za pokretanje takvog postupka. Istakla je da je sporan bio moment kada su istovremeno postojala dva OIB-a jedan za Mirka Rapića fizičke osobe, obrtnika i drugi za njegov obrt koji je bio po sili zakona upisan u Sudski registar, ali se faktički radilo o jednom jedinom poreznom subjektu, te jednom te istom porezom obvezniku, te je porezna uprava sva zaduženja vodila na Mirka Rapića, sve financijske obrasce zaduživala na OIB fizičke osobe. Nakon što je trgovački sud naložio poreznoj upravni da poništi sve OIB-e dodijeljene trgovcima pojedincima, jer su trgovci pojedinci sukladno članka 3. ZTD fizičke osobe koje su već imale dodijeljen svoj OIB i odgovaraju za svoja dugovanja svom svojom imovinom, tada se poništio sporan OIB, na koje rješenje se tužitelj žalio a u upravnom sporu Visoki upravni sud je donio presudu kojom je potvrđen ispravan postupak porezne uprave koja je poništila OIB dodijeljen tužitelju. Navela je da se osporeno rješenje odnosi samo na zahtjev koji je R.L.E. kojem je poništen OIB podnio zahtjev za zastaru, a porezna uprava odbacila je zahtjev jer se radi o istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi o kojoj je već pravomoćno odlučeno rješenjima navedenima u osporenom rješenju; da se u konkretnom slučaju radi o jednim te istim obvezama, o jednom te istom poreznom obvezniku i to Mirku Rapiću iz Ljubitovice, OIB: 74856955382 o čijem zahtjevu za utvrđivanje zastare prava na naplatu poreza je već odlučeno.

U dokaznom postupku čitana je tužba, dopuna tužbe od 22. rujna 2016. godine, podnesci tužitelja od 13. veljače 2017., 27. travnja 2017., 03. svibnja i 04. svibnja 2017. godine, kao i prilozi istih podnesaka, te osporeno rješenje tuženika od 07. srpnja 2016. godine, odgovor na tužbu, te se pregledao cjelokupni sudski spis, kao i spis upravnog tijela dostavljen uz odgovor na tužbu.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja Sud ocjenjuje da je tužbeni zahtjev osnovan.

Predmet ovog upravnog spora je ocjena zakonitosti osporenog rješenja, odnosno da li je prvostupanjskim rješenjem zakonito odbačen tužiteljev zahtjev za utvrđivanje zastare.

Nije predmet ovog upravnog spora donošenje odluke po samom zahtjevu, odnosno utvrđivanje da li je nastupila zastara sukladno zahtjevu za utvrđivanje zastare kojeg je tužitelj podnio, već da li su bili ispunjeni uvjeti da se tužiteljev zahtjev za utvrđivanje zastare odbaci.

Iz spisa upravnog tijela proizlazi: da je dana 01. lipnja 2015. godine tužitelj R.L.E. t.p.iz Drniša, Krš 2, Mb:2122227, OIB: 69485909168, Poreznoj upravi, Područnom uredu Dalmacija, Ispostavama Trogir i Drniš podnio zahtjev za utvrđivanje nastupa zastare prava na naplatu poreznog duga i duga doprinosa za mirovinsko i zdravstveno osiguranje; da je istog dana Ispostavi Trogir, isti zahtjev za utvrđivanje nastupa zastare prava na naplatu, podnio i Mirko Rapić iz Ljubitovice, Rašići 12/a, OIB: 74856995382; da su Dopune podnesenih zahtjeva podnijete dana 05. lipnja 2015. godine.

U spisu upravnog tijela nije priložen tužiteljev zahtjev za utvrđivanje zastare, kao ni zahtjev za utvrđivanje zastare kojeg je podnio Mirka Rašića, a nisu ni priložene Dopune navedenih zahtjeva.

Prema obrazloženju osporenog i prvostupanjskog rješenja proizlazi da su tužitelj, te Mirko Rapić u navedenim zahtjevima za utvrđivanje zastare, naveli da je za porezni dug utvrđen evidencijama Porezne uprave nastupila apsolutna i relativna zastara prava poreznog tijela *na utvrđivanje porezne obveze i kamata i pravo na pokretanje postupka naplate poreza kamata i troškova ovrhe*, slijedom čega je zaključiti da je tužitelj tražio utvrđivanje apsolutne i relativne zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze te zastare prava na naplatu poreznog duga.

Nadalje iz spisa proizlazi da je poreznom obvezniku Mirku Rapiću kao fizičkoj osobi i vlasniku obrta na dan stupanja na snagu Zakona o osobnom identifikacijskom broju („Naročne novine“, broj: 60/08), dodijeljen OIB 74856995382. Isto tako da je R.L.E. Mirko Rapić kao trgovcu pojedincu dana 01. siječnja 2009. godine dodijeljen OIB 69485909168.

Nadalje proizlazi da je u postupku utvrđeno da je Zakonom o trgovačkim društvima određeno da je trgovac pojedinac fizička osoba koja samostalno obavlja gospodarsku djelatnost u skladu s propisima o obrtu i upisana je u sudskom registru kao trgovac pojedinac pa zbog navedenog trgovcu pojedincu nije ni trebalo dodijeliti drugi osobni identifikacijski broj jer se radi o istoj fizičkoj osobi.

Slijedom navedenog rješenjem Porezne uprave, Područnog ureda Šibenik, Klasa: UP/I-417-01/10-002/1, Urbroj: 513-07-15-01/2011-8 od 21. veljače 2011.godine poništen je OIB 69485909168, dodijeljen Mirku Rapić kao trgovcu pojedincu, na koje rješenje je tužitelj izjavio žalbu koja je odbijena rješenjem tuženika Klasa: UP/I-410-23/11-01/560, Urbroj: 513-04/11-6 od 25. svibnja 2011. godine.

Protiv navedenog rješenja od 25. svibnja 2011. godine tužitelj je pokrenuo upravni spor te je rješenjem Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Us-7021/2011-3 od 21. kolovoza 2014. godine tužba odbijena tj. potvrđeno rješenje Porezne uprave kojim je poništen OIB dodijeljen Mirku Rapiću kao trgovcu pojedincu.

Nakon navedenog, obzirom da je sukladno zakonskim odredbama, trgovac pojedinac - fizička osoba, obrtnik, a da se za fizičke osobe koje samostalno obavljaju gospodarsku djelatnost u skladu sa propisima o obrtu, vodi jedinstvena evidencija knjigovodstvene kartice poreznog obveznika prema OIB-u, sva prava i obveze koje su bile evidentirane na knjigovodstvenoj kartici poništenog OIB-a R.L.E.Mirko Rapić, trgovac pojedinac, prenesene na OIB Mirka Rapića kao fizičke osobe.

Tuženik je nadalje istakao da je o zahtjevu za utvrđivanje zastare prava na naplatu duga i duga doprinosa za mirovinsko i zdravstveno osiguranje kojeg je podnio Mirko Rapić iz Ljubitovice, Rapići 12/a, OIB: 74856995382, kao fizičke osobe, obrtnika, ranije bilo odlučeno rješenjima Porezne uprave od 12. lipnja 2015., 16. lipnja 2015. i 30. lipnja 2015. godine, pojedinačno navedenim u osporenom rješenju, a obzirom da se radi o istim pravima i obvezama podnositelja zahtjeva za utvrđivanje zastare, da nije bilo osnove za ponovno

odlučivanje o zastari prava na naplatu po zahtjevu tužitelja, radi čega je sukladno članku 41. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku zahtjev tužitelja odbačen.

Među strankama je sporno na što se odnose zahtjevi za utvrđivanje zastare, odnosno da li se zahtjevi odnose na utvrđivanje nastupa apsolutne i relativne zastare prava na utvrđivanje porezne obveze i kamata, te zastare prava na pokretanje postupka naplate poreza i kamata ili se zahtjevom tražilo samo utvrđivanje zastare prava na naplatu porezne obveze, po osnovi poreza i doprinosa.

Kako u spisu nema zahtjeva tužitelja kojim je tražio utvrđivanje zastare Sud ne može sa sigurnošću utvrditi na što se je tužiteljev zahtjev odnosio tj. da li je zahtjev bio postavljen na utvrđivanje apsolutne i relativne zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze, te na naplatu porezne obveze.

Isto tako, obzirom da spisu upravnog tijela koje je tuženik dostavio Sudu nisu priložena rješenja Porezne uprave od 12. lipnja 2015., 16. lipnja 2015. i 30. lipnja 2015. godine, pojedinačno navedenim u osporenom rješenju, Sud ne može utvrditi o čemu je odlučeno navedenim rješenjima tj. da li je odlučeno o zastari prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze ili zastari prava poreznog tijela na naplatu porezne obveze, budući da se u osporenom i prvostupanjskom rješenju samo navodi zastara naplate porezne obveze.

Svakako iz obrazloženja osporenog i prvostupanjskog rješenja kojim se prepričava sadržaj postavljenog zahtjeva za utvrđivanje zastare bi proizlazilo da je tužitelj zahtjevom tražio utvrđivanje apsolutne i relativne zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze te na utvrđivanje zastare prava na naplatu porezne obveze.

Ukoliko bi se radilo o navedenom, a budući da se u osporenim rješenjima spominje samo zastara prava na naplatu poreznog duga, o podnijetim zahtjevima ne bi bilo u potpunosti odlučeno.

Člankom 41. st. 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj: 47/09, dalje: ZUP-a) propisuju da kad službena osoba utvrdi da ne postoje zakonske pretpostavke za pokretanje postupka rješenjem će odbaciti zahtjev.

Prema članku 98. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku obrazloženje rješenja sadržava kratko izlaganje zahtjeva stranke, utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza, razloge zbog kojih nije usvojen koji od zahtjeva stranaka, razloge donošenja zaključaka u tijeku postupka, te propise na temelju kojih je riješena upravna stvar.

Tužitelj je u žalbi podnijetoj protiv prvostupanjskog rješenja među ostalim istakao da je on podnio zahtjev za utvrđivanje nastupa zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze o kojem nije odlučeno.

Člankom 120. stavak 3. ZUP-a propisano je da će se u obrazloženju drugostupanjskog rješenja ocijeniti svi navodi žalbe. Ako je već prvostupanjsko tijelo u obrazloženju svojeg rješenja pravilno ocijenilo navode koji se u žalbi iznose, drugostupanjsko tijelo se može pozvati na razloge prvostupanjskog rješenja.

Tuženik u osporenom rješenju, a ni prvostupanjsko tijelo se nisu očitovali po navedenom.

Sukladno iznijetom, Sud ocjenjuje da osporena rješenja imaju nedostatke radi kojih se ne mogu ispitati, niti se mogu otkloniti navodi tužitelja izneseni u tužbi koji se odnose na sadržaj postavljenih zahtjeva i zakonitost odbacivanja tužiteljevog zahtjeva.

Obzirom na navedeno, cijeneći sadržaj obrazloženja osporenog i prvostupanjskog rješenja te sadržaj dostavljenog spisa upravnog tijela (budući da istom nisu priloženi zahtjevi za utvrđivanje zastare, a ni označena rješenja kojim bi bilo odlučeno o zahtjevu), Sud ne može za sada osporeno i prvostupanjsko rješenje ocijeniti pravilnim i zakonitim.

Radi navedenog, temeljem odredbe članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10,143/12,152/14 i 29/17,dalje: ZUS-a), valjalo je poništiti osporeno rješenje i prvostupanjsko rješenje i predmet vratiti na ponovni postupak.

U postupku nakon ove presude prvostupanjsko tijelo će obzirom na izloženo stanje spisa donijeti novo rješenje kojim će odlučiti o tužiteljevom zahtjevu za utvrđivanje zastare u skladu s odredbom članka 81. stavak 2. ZUS-a, vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Suda.

U Splitu, 15. svibnja 2017.

SUDAC

Studenko Vuleta

ODLUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude žalba nije dopuštena na temelju odredbe članka 66. a. ZUS-a.

DNA:

- opun. tužitelja Marina Kedžo, Split, Kneza Ljudevita Posavskog 9, uz zapisnik o objavi,
- tuženiku Ministarstvu financija Republike Hrvatske, Samostalnom sektoru za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, uz zapisnik o objavi, i spis upravnog tijela, Klasa:UP/II-410-23/16-01/101,
- u spis.

Kalendar 30 dana

Odluka prepisana:	<u>30. svibnja 2017</u>
Odluka otpremljena:	<u>30. svibnja 2017</u>
Potpis službenice:	<u>[Potpis]</u>